

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 9. 26 Maja 1919 r.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie utworzenia Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych

Art. 1. Przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych zostaje utworzony Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych.

Art. 2. Do zakresu działania Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych należy.

1) inicjowanie, badanie, opracowywanie projektów i wykonywanie robót, mających na celu:
   a) odwodnianie, nawodnianie gruntów (wraz z urządzeniami pomocniczemi, niezbędnemi dla uzyskania należytego odpływu, z wyłączeniem robót, mających na celu regulację rzek);
   b) zużytkowanie ścieków ze zbiorowisk ludzkich i fabryk;
   c) urządzanie gospodarstw rybnych;
   d) zaopatrywanie w wodę gmin wiejskich, wsi i osad za pomocą najprostszych urządzeń hydrotechnicznych;
   e) wznoszenie budowli wodnych, związanych z meljoracjami, wymienionemi w punkcie 1 a, b, c, d;
2) sprawowanie kontroli nad robotami meljoracyjnemi, wymienionemi w punkcie 1 a, b, c i d, wykonywanemi przez biura i osoby prywatne;
3) udzielanie wszelkiej pomocy technicznej przy operacjach agrarnych, jak komasacji, parcelacji gruntów i t. p.;
4) piecza nad meljoracjami rolnemi, już wykonanemi;
5) nadzór nad przestrzeganiem ustaw oraz przepisów. meljoracyj rolnych dotyczących;
6) prowadzenie ksiąg wodnych.

Art. 3. Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych stanowią:
1) naczelnik Urzędu,

2) inżynierowie meljoracji i ziemscy,
3) personel pomocniczy: techniczny i biurowy.

Art. 4. Naczelnik Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, inżynier, kieruje biegiem spraw powierzonego sobie Urzędu oraz sprawuje nadzór nad działalnością wszystkich pracowników Urzędu przy pomocy kierowników poszczególnych działów (inżynierów) i ma sobie przydaną potrzebną liczbę inzynierów meljoracyjnych i ziemskich, techników i biuralistów oraz kancelarję.

Naczelnik Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych jest za czynności Urzędu odpowiedzialny przed Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 5. Inżynierowie meljoracyjni pełnią czynności, należące do zakresu działania Urzędu i kierują wykonywaniem prac technicznych przy pomocy techników oraz personelu biurowego i mogą mieć sobie poruczone wykonywanie czynności, stosownie do niniejszego rozporządzenia przekazanych inżynierom ziemskim.

Art. 6. Inżynierowie ziemscy urzędują przy Głównej Komisji Ziemskiej oraz Komisjach Ziemskich Okręgowych.

Do zakresu działania inżynierów ziemskich należą:

1) pomoc techniczna przy meljoracji na gruntach, objętych przez prace urzędów ziemskich,
2) dozór nad przestrzeganiem ustaw i przepisów, dotyczących meljoracji,
3) piecza nad meljoracjami już wykonanemi oraz
4) wszelkie czynności z powyższym związane, a włożone na inżynierów ziemskich przez ustawy lub rozporzadzenia władzy.

Art. 7. Inżynierowie ziemscy biorą w miarę potrzeby udział w posiedzeniach komisji ziemskich i w sprawach, dotyczących meljoracji, mają głos stanowczy.

Art. 8. Inżynierowie ziemscy pełnią przy komisjach ziemskich czynności referentów meljoracyjnych i w tym charakterze pozostają w zależności służbowej od prezesów komisji, podlegając w sprawach technicznych kierownictwu naczelnika Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych.

Art. 9. Pracowników Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych do IX-ej włącznie kategorji mianuje Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Pracowników X-ej i XI-ej kategorji oraz służbę niższą mianuje naczelnik Urzędu, stosownie do właściwego mu zakresu działania i przepisów o urzędach państwowych.

Art. 10. Rozporządzenia wykonawcze oraz szczegółowe instrukcje dla Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych wyda Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Warszawa, dn. 17 kwietnia 1919 r.

Prezydent Ministrów:

w z. *S. Wojciechowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki

(Dziennik Praw Nr. 34 z dnia 25-IV 1919 r. poz. 272).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie organizacji Państwowego Instytutu Meteorologicznego.

Art. 1. Przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych zostaje utworzony „Państwowy Instytut Meteorologiczny".

Art. 2. Zadaniem Państwowego Instytutu Meteorologicznego jest: prowadzenie spostrzeżeń i badań meteorologicznych w Państwie Polskiem oraz

organizacja i zawiadywanie służbą pogody na potrzeby rolnictwa, lotnictwa, zwłaszcza wojskowego, i komunikacji lądowej i wodnej.

Art. 3. Na czele Państwowego Instytutu Meteorologicznego stoi Dyrektor Instytutu, który zarządza wszystkiemi sprawami Instytutu i kieruje jego pracami.

Art. 4. Instytut otwiera w miarę potrzeby stacje meteorologiczne w różnych miejscowościach Państwa.

Art. 5. Pod kierunkiem Dyrektora czynni są w potrzebnej liczbie urzędnicy techniczni i pomocniczy.

Art. 6. Wszystkich urzędników Instytutu, oprócz kategorji X i XI, mianuje Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, urzędników zaś kategorji X i XI oraz służbę mianuje Dyrektor Instytutu stosownie do przepisów o urzędnikach państwowych.

Art. 7. Przy Instytucie czynną jest Rada, składająca się z osób, delegowanych do udziału w Radzie Instytutu przez Ministrów: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wojskowych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Kolei Żelaznych oraz Robót Publicznych, po jednej osobie od każdego Ministerstwa, a nadto z osób delegowanych przez: Towarzystwo Naukowe w Warszawie, Akademję Umiejętności w Krakowie, Towarzystwo Naukowe w Poznaniu oraz Politechniki w Warszawie i Lwowie, po jednej osobie od każdej z tych instytucji, oraz jednego przedstawiciela Towarzystw Rolniczych.

Art. 8. Rada Instytutu powołana jest do wypowiadania opinji naukowych w sprawach meteorologji, dotyczących zarówno wyników prac dokonanych jak też planu dalszego rozwoju prac Instytutu, oraz we wszelkich sprawach, przekazywanych jej przez właściwe władze państwowe do opinji fachowej.

Rada odbywa posiedzenia 2 razy do roku, a częściej w miarę potrzeby.

Regulamin Rady Instytutu zatwierdza Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych na wniosek Dyrektora Instytutu.

Art. 9. Państwowy Instytut Meteorologiczny korzysta z przywileju bezpłatnej, z prawem pierwszeństwa, wewnętrznej i zewnętrznej korespondencji iskrowej, telegraficznej, telefonicznej i pocztowej, przyczem bezpłatne porto stosuje się także do wszelkich danych meteorologicznych, nadsyłanych przez stacje prowincjonalne do instytucji centralnej w Warszawie.

Art. 10. Instytut Państwowy otrzymuje bezpośrednio wszelkie dane meteorologiczne, prowadzone w Państwie przez jakąkolwiek instytucję urzędową i społeczną lub osoby prywatne.

Art. 11. Przepisy wykonawcze oraz szczegółowe instrukcje wyda Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1919 r.

Prezydent Ministrów
w z. *S. Wojciechowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(Dziennik Praw № 39 z dnia 9-V. 1919 r., poz. 290).

USTAWA

z dnia 10 maja 1919 r.

o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych

Art. 1. Nie przesądzając ewentualnego wynagrodzenia strat wojennych przez państwo, wprowadza się państwowe ustalenie i oszacowanie tych strat.

Art. 2. Państwowemu ustaleniu i oszacowaniu podlegają: straty, spowodowane bezpośrednio przez wypadki wojenne w Polsce w majątku obywateli Państwa Polskiego, należącym do osób fizycznych i prawnych.

Art. 3. W zakres tych strat wchodzą: wszelkie pozbawienie nieruchomości lub ruchomości przez rabunek, zniszczenie lub uszkodzenie, rekwizycje, świadczenia osobiste, sprzedaż przymusowa, daniny przymusowe, nieuzasadnione grzywny, wywiezione lub zabrane papiery wartościowe wkłady bankowe, wkłady kas oszczędnościowych, oraz gotowizna, kontrybucje i konfiskaty, zarządzone w okresie wojennym przez wojska lub władze cywilne, a nadto przymusowe pozbawienie używalności nieruchomości lub ruchomości wskutek zarządzenia władz wojskowych i cywilnych, obcych lub polskich dokonanych w celach kwaterunku, ewakuacji i innych, oraz szkody wynikłe z przymusowego zarządu oraz z przymusowych eksploatacji i umów.

Art. 4. Koszty ustalenia i oszacowania strat wojennych ponosi Skarb Państwa, z wyjątkiem kosztów spowodowanych nieuzasadnionem żądaniem poszkodowanego.

Podania i dokumenty w tych sprawach wolne są od opłat stempli i opłat skarbowych.

Art. 5. Ustalenie i oszacowanie strat wojennych przeprowadzać będą specjalne komisje, urzędujące w dwóch instancjach, jako Komisje Szacunkowe Miejscowe i Komisje Szacunkowe Główne.

Art. 6. Komisje Szacunkowe Miejscowe i Komisje Szacunkowe Główne utworzone będą przez Główny Urząd Likwidacyjny, w porozumieniu z właściwemi Ministerstwami, w tych miejscowościach, których spis ułożony zostanie przez Główny Urząd Likwidacyjny, z oznaczeniem siedziby urzędowania tychże Komisji oraz obszaru, na który ma się rozciągać działalność każdej poszczególnej Komisji.

Art. 7. Każda strata może być szacowana tylko przez tę Komisję Szacunkową Miejscową, w której okręgu owa strata nastąpiła.

Art. 8. Materjały szacunkowe, zebrane przed wydaniem niniejszej ustawy przez instytucje społeczne i organy urzędownie upoważnione do ustalania i szacowania strat wojennych, oddane zostaną Komisjom Szacunkowym Głównym, które bądź zatwierdzają je, bądź poprawiają, bądź odsyłają do ponownego oszacowania przez Komisje Szacunkowe Miejscowe.

Art. 9. Każda Komisja Szacunkowa Miejscowa składa się:

a) z prezesa i wiceprezesa, delegowanych z pośród sędziów przez prezesa właściwego sądu okręgowego lub w razie braku dostatecznej ilości kandydatów delegowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości z pośród osób, które pracowały w zawodzie sędziowskim nie mniej niż 10 lat, lub z pośród adwokatów przysięgłych lub byłych adwokatów przysięgłych mających za sobą nie mniej niż 10 lat praktyki;

b) z przedstawicieli Ministerstw: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych, delegowanych po jednym z każdego z tych trzech Ministerstw;

c) z dwóch przedstawicieli sejmiku powiatowego lub rady powiatowej i jednego przedstawiciela rady miejskiej, albo tylko z dwóch przedstawicieli rady miejskiej, o ile okrąg Komisji Szacunkowej Miejskiej obejmuje samo miasto.

Wyżej wymienione Ministerstwa i organy, samorządu delegują do Komisyj Szacunkowych Miejscowych, oprócz swych przedstawicieli, także zastępców ich, którzy w razie nieobecności właściwego przedstawiciela biorą udział w pracach Komisji z głosem stanowczym.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministerstwo Przemysłu i Handlu mianują swoich przedstawicieli i ich zastępców z pośród przedstawicieli tych organizacyj społecznych, których działalność obejmuje zadania należące do zakresu działania właściwego Ministerstwa, a to na przedstawienie tychże organizacyj.

Art. 10. Posiedzenie Komisji Szacunkowej Miejscowej jest prawomocne, jeżeli uczestniczą w niem: prezes albo wiceprezes i przynajmniej 2-ch członków, z których jeden powinien być przedstawicielem tego Ministerstwa, do którego zakresu działania należą straty oceniane na danem posiedzeniu.

Art. 11. Do każdej Komisji Szacunkowej Miejscowej Ministerstwo Skarbu deleguje swego przedstawiciela, jako rzecznika interesów Skarbu Państwa.

Art. 12. Przy każdej Komisji Szacunkowej urzęduje utworzona z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego kancelarja.

Art. 13. Komisja Szacunkowa Główna składa się:
a) z prezesa delegowanego przez Sąd Najwyższy z pośród sędziów tegoż sądu i dwóch wiceprezesów, delegowanych przez sądy apelacyjne z pośród członków sądów okręgowych zawsze w porozumieniu z prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego;
b) z przedstawicieli Ministerstw: Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych po jednym z każdego z tych Ministerstw;
c) z trzech przedstawicieli Głównego Urzędu Likwidacyjnego, delegowanych przez prezesa tegoż Urzędu.
d) z pięciu delegatów głównych organizacyj rolniczych, przemysłowych i handlowych, według specjalnej instrukcji, jaką wyda Główny Urząd Likwidacyjny przy uwzględnieniu małej własności ziemskiej i rękodzielnictwa.

Wyżej wymienione Ministerstwa i instytucje społeczne delegują do Komisji Szacunkowej Głównej, oprócz swych przedstawicieli, także ich zastępców, którzy w razie nieobecności właściwych przedstawicieli biorą udział w pracach Komisji z głosem stanowczym.

Atr. 14. Przy Komisji Szacunkowej Głównej urzęduje stworzona z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego kancelarja.

Art. 15. Zadaniem Komisji Szacunkowej Miejscowej jest:
a) przyjmowanie od poszkodowanych skutkiem wojny deklaracyj, wykazujących rodzaj, zakres i wielkość strat wojennych przez nich poniesionych:
b) stwierdzanie tych strat w razie potrzeby na podstawie sprawdzenia na miejscu;
c) przyjmowanie od świadków zeznać składanych pod przysięgą. Niestawiennictwo świadka pociąga za sobą skutki w art. 138 kodeksu karnego wskazane (ewent. w analogicznych przepisach, obowiązujących w innych dzielnicach Polski);
d) szacowanie z należytym spółudziałem rzeczoznawców pomienionych strat według ustalonych norm;
e) dążenie do osiągnięcia w ocenie poniesionych strat zgodności poglądów poszkodowanego i przedstawiciela Ministerstwa Skarbu;
f) ostateczne ustalenie wysokości poniesionych strat;
g) wykonywanie wszelkich czynności, związanych z ustaleniem i oszacowaniem strat wojennych względnie z przyznaniem za nie wynagrodzenia lub pożyczki jakie mogą wyniknąć z ustaw lub przepisów.

Art. 16. Poszkodowanemu służy prawo odwołania się od orzeczenia Komisji Szacunkowej Miejscowej do Komisji Szacunkowej Głównej w terminie 15-dniowym od daty doręczenia tego orzeczenia.

Odwołanie się poszkodowanego złożone być winno w powyższym terminie na ręce właściwej Komisji Szacunkowej Miejscowej, która odsyła je wraz z całym operatem do Komisji Szacunkowej Głównej.

Art. 17. Orzeczenie Komisji Szacunkowej Miejscowej w sprawach, dotyczących oszacowania poniesionych strat wojennych w wysokości nie przewyższającej sumy 5.000 rb., 10.000 marek, lub 20.000 koron są ostateczne, o ile w terminie wskazanym w art. 15 nie nastąpi odwołanie się do wyższej instancji ze strony poszkodowanego, albo ze strony przedstawiciela Ministerstwa Skarbu.

W przeciwnym razie, jak również w wypadkach, gdy poniesione straty wojenne przenoszą sumy powyższe, orzeczenie Komisji Szacunkowej złożone zostaje wraz z całym operatem szacunkowym Komisji Szacunkowej Głównej, która orzeka ostatecznie.

Art. 18. Zadaniem Komisji Szacunkowej Głównej jest:

a) sprawdzenie i zatwierdzenie w myśl art. 8 przekazanych jej przez Główny Urząd Likwidacyjny materjałów, dotyczących ustalenia i oszacowania poniesionych przez poszczególnych poszkodowanych strat wojennych, a zgromadzonych już przez organizacje społeczne lub organy urzędownie do tego upoważnione, które to opracowania, w razie ich niezatwierdzenia przez Komisję Szacunkową Główną, przekazane zostają właściwej Komisji Szacunkowej Miejscowej do ponownego zbadania i orzeczenia;

b) rozważanie i ostateczne rozstrzyganie tych spraw, co do których nastąpiło odwołanie się poszkodowanego lub przedstawiciela Ministerstwa Skarbu od orzeczenia Komisji Szacunkowej Miejscowej do Komisji Szacunkowej Głównej;

c) rozważanie i ostateczne rozstrzyganie oszacowania strat w wypadkach, kiedy poniesiona strata przewyższa sumę 5.000 rubli, 10.000 marek lub 20.000 koron.

Art. 19. Komisje Szacunkowe Główne według uznania ich prezesów dzielą się na sekcje, posiadające kompetencje Komisyj pełnych. Sprawy jednak szczególnej wagi, wchodzące do Komisji Szacunkowej Głównej, mogą być przekazywane, według uznania tejże Komisji, do rozstrzygniecia Komisji Szacunkowej Głównej na plenarnem jej posiedzeniu, w którem uczestniczyć winni: prezes, jeden z wiceprezesów i przynajmniej 6-ciu członków Komisji.

Art. 20. Ta Komisja Szacunkowa Główna, która ma swoją siedzibę w Warszawie, obok zakresu działania, wskazanego w art. 18 i 19, ma także za zadanie kierowania działalnością poszczególnych Komisyj Głównych w celu osiągnięcia jednolitości ich pracy. Orzeczenia tej czynności dotyczące mogą być uchwalone jedynie na pełnem posiedzeniu Komisji w składzie wskazanym w art. 19, z udziałem przedstawicieli wszystkich Komisyj Głównych.

Art. 21. Komisje Szacunkowe Główne oraz ich sekcje mogą zapraszać na swoje posiedzenia rzeczoznawców z głosem doradczym, albo też polecać rzeczoznawcom opracowanie nasuwających się zagadnień.

Na żądanie Komisyj Szacunkowych Miejscowych, albo też z własnej inicjatywy Komisje Szacunkowe Główne mogą delegować rzeczoznawców na miejsce, gdzie nastąpiła strata wojenna.

Art. 22. Prezesi Komisyj Szacunkowych Głównych i Miejscowych oraz urzędnicy kancelarji tychże komisyj otrzymują stałe pensje, których wysokość określi Rada Ministrów.

Inni członkowie komisyj szacunkowych oraz powoływani przez nią rzeczoznawcy i świadkowie otrzymują wynagrodzenie za posiedzenie albo w stosunku do godzin pracy na rzecz komisji, oraz, w razie delegowania na miejsce straty, zwrot kosztów podróży; wysokość tych wynagrodzeń określi również Rada Ministrów.

Art. 23. Wydanie przepisów, określających sposób ustalenia i oszacowania strat wojennych, wyznaczenie terminów prekluzyjnych zgłaszania strat, wreszcie przejęcie materjałów w art. 8 wymienionych porucza się Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu, który czynności tych dokona w porozumieniu z Ministerstwami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu. Główny Urząd Likwidacyjny opracowywa odpowiednie budżety i wyjednywa niezbędne fundusze.

Art. 24. Wszelkie władze administracyjne i organy samorządu winny na wezwanie Głównego Urzędu Likwidacyjnego z nim spółdziałać w rozpowszechnianiu odpowiednich obwieszczeń i zarządzeń, które w tym celu skierowane będą do tych władz i organów przez Główny Urząd Likwidacyjny.

Art. 25. Magistraty miast, w których utworzone zostaną Komisje Szacunkowe Miejscowe, winny dostarczyć tym komisjom odpowiednich do ich pomieszczenia lokali.

Art. 26. Podający świadomie fałszywe dane w postępowaniu przed komisjami szacunkowemi, o ile wykroczenie to nie podlega bardziej surowym przepisom kodeksu karnego, karani będą aresztem do 1 roku oraz grzywną od 100 do 10.000 marek. Orzecznictwo w tych sprawach należy do sądów zwyczajnych.

Art. 27. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a wykonanie jej porucza się Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu, tudzież Ministerstwom: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych i Skarbu.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
w z. *S. Wojciechowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

Minister Przemysłu i Handlu:
Hącia

Minister Robót Publicznych:
Pruchnik

Minister Skarbu:
Karpiński

(Dziennik Praw № 41 z dnia 19. V 1919 r. poz. № 298).

ROZPORZĄDZENIE

o legalnych jednostkach miar.

W wykonaniu art. 1 dekretu o miarach (Dz. Pr. № 15 poz. 211) postanawiam co następuje:

Art. 1. Legalnemi wtórnemi jednostkami długości są: mirjametr—równy dziesięciu tysiącom metrów, kilometr—równy tysiącowi metrów, decymetr—równy jednej dziesiątej metra, centymetr—równy jednej setnej metra, milimetr—równy jednej tysiącznej metra i mikron—równy jednej tysiącznej milimetra.

Art. 2. Legalnemi wtórnemi jednostkami powierzchni są:
1) powierzchnie zawarte w kwadratach, których boki równe są którejkolwiek z legalnych wtórnych jednostek długości, Każda z tych jednostek powierzchni nosi nazwę jednostki długości, od której pochodzi, z dodatkiem wyrazu „kwadratowy";
2) hektar równy stu arom i centnar równy jednej setnej ara.

Art. 3. Legalnemi wtórnemi jednostkami objętości są:
1) objętości zawarte w sześcianąch, których krawędzie równe są jednej z legalnych wtórnych jednostek długości. Każda z tych jednostek objętości nosi nazwę jednostki długości, od której pochodzi, z dodatkiem wyrazu „sześcienny" lub „kubiczny";
2) kilolitr—równy tysiącowi litrów, hektolitr—równy stu litrom, dekalitr—równy dziesięciu litrom, jedna czwarta litra (kwaterka), decylitr—równy jednej dziesiątej litra, mililitr—równy jednej tysiącznej litra.

Art. 4. Legalnemi wtórnemi jednostkami kątów są:
kąt pełny czyli obrót—równy czterem kątom prostym, kąt półpełny—równy dwu kątom prostym, kąt jednego stopnia, czyli stopień kątowy—równy jednej dziewięćdziesiątej kąta prostego, minuta kątowa—równa jednej sześćdziesiątej stopnia kątowego i sekunda kątowa — równa jednej sześćdziesiątej minuty kątowej.

Części stopnia mogą być wyrażane również w postaci ułamków dziesiętnych stopnia.

Art. 5. Legalnemi wtórnemi jednostkami masy są: tonna—równa tysiącowi kilogramów, kwintal—równy stu kilogramom, mirjagram—równy dziesięciu kilogramom, dekagram—równy jednej setnej kilograma, gram—równy jednej tysiącznej kilograma i miligram—równy jednej miljonowej kilograma.

Art. 6. W handlu kamieniami drogocennemi i perłami dozwala się używać jako legalną jednostkę wtórną masy karata równego jednej pięciotysiącznej kilograma.

Art. 7. Postanowienia rozporządzenia niniejszego uzyskują moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
Hącia

(Dziennik Praw № 41 z d. 19.V 1919 r. poz. № 299).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie opłat od podań oraz od świadect urzędowych.

Ze względu na dokonane w myśl ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. № 31, poz 261) objęcie administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchij austrjacko-węgierskiej oraz w analogicznem zastosowaniu art. 20 i 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14, poz. 145) zarządzam:

Art. 1. Opłatę od podań, wnoszonych do urzędów państwowych, mających siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, oraz od załączników do takich podań uiścić należy w wysokości, oznaczonej w art. 20 dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. Pr. № 14, poz. 145), także wówczas, gdy petent ma mieszkanie lub siedzibę na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austrjacko-węgierskiej.

Art. 2. Opłatę od odpisów (art. 32 powołanego dekretu), zaopatrzonych w poświadczenie zgodności z oryginałem przez urzędy państwowe, mające siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, uiścić należy w wysokości, wskazanej w ustępie drugim artykułu 33 powołanego dekretu, również wówczas, gdy odpis taki wydaje się wskutek podania osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austrjacko-węgierskiej.

Art. 3. Ustęp pierwszy § 3 rozporządzenia z 16 lutego 1919 (Dz. Pr. № 19, poz. 227) stosuje się również w wypadkach o których mowa w art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia,—z tą zmianą, że opłatę pobiera Urząd Podatkowy.

Warszawa, dnia 9 maja 1919 r.

Minister Skarbu:
Karpiński

(Dziennik Praw № 41 z dnia 19-V 1919 r., poz. 300).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie organizacji Zarządów Dóbr Państwowych.

Art. 1. W celu sprawowania zarządu nad dobrami państwowemi oraz wszelkiemi dobrami, pozostającemi pod zarządem państwowym w zakresie działania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, utworzone zostają Zarządy Dóbr Państwowych.

Art. 2. Główny Zarząd Dóbr Państwowych urzęduje przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Na czele Głównego Zarządu Dóbr Państwowych stoi naczelnik, który kieruje działalnością wszystkich organów Zarządu Dóbr Państwowych, spra-

wuje nad nią nadzór techniczny i służbowy i jest za nią odpowiedzialny przed Ministrem.

Naczelnik Głównego Zarządu Dóbr Państwowych referuje i przedkłada do zatwierdzenia Ministra wszelkie sprawy zarządu dóbr dotyczące, które wychodzą poza zakres kompetencji okręgowych zarządów Dąbr Państwowych.

Do pomocy naczelnik Głównego Zarządu Dóbr Państwowych ma przydaną potrzebną liczbę inspektorów i referentów oraz urzędników pomocniczych.

Czynności naczelnika Głównego Zarządu Dóbr Państwowych mogą być połączone z czynnościami szefa sekcji Dóbr Państwowych w Ministerstwie.

Art. 3. Okręgowe zarządy Dóbr Państwowych tworzone będą w miarę potrzeby na terytorjum Państwa na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów. Narazie utworzone zostają następujące cztery zarządy okręgowe Dóbr Państwowych:

I. zarząd okręgowy Dóbr Państwowych w Warszawie, obejmujący powiaty: Warszawski, Garwoliński, Miński, Radzymiński, Pułtuski, Makowski, Przasnyski, Ciechanowski, Mławski, Sierpski, Rypiński, Lipieński, Płocki, Płoński, Sochaczewski, Błoński, Grójecki, Rawski, Brzeziński, Skierniewicki, Łowicki, Kucieński, Gostyński, Kolski, Turecki, Kaliski, Łęczycki, Łódzki, Sieradzki, Łaski, Piotrkowski, Wieluński, Częstochowski, Radomskowski i Będziński;

II. zarząd okręgowy Dóbr Państwowych w Radomiu, obejmujący powiaty: Olkuski, Miechowski, Pińczowski, Jędrzejowski, Włoszczowski, Opoczyński, Konecki, Kielecki, Stopnicki, Sandomierski, Opatowski, Iłżecki, Radomski, Kozienicki, Puławski, Janowski, Biłgorajski, Zamojski, Lubelski, Lubartowski, Chełmski, Krasnostawski, Hrubieszowski, Tomaszowski, oraz przyległe powiaty na wschodzie;

III. zarząd okręgowy Dóbr Państwowych w Siedlcach, obejmujący powiaty: Łomżyński, Ostrołęcki, Ostrowski, Mazowiecki, Kolneński, Szczuczyński, Augustowski, Suwalski, Sejneński, Sokołowski, Węgrowski. Siedlecki, Konstantynowski, Łukowski, Radzyński, Bialski, Włodawski, Białostocki, Sokólski, Bielski oraz przyległe powiaty na wschodzie;

IV. zarząd okręgowy Dóbr Państwowych we Lwowie, obejmujący terytorjum b. zaboru austrjackiego, t. j. Galicję, Śląsk, Spisz i Orawę.

Zmiana siedziby lub terytorjum, objętego przez zarząd okręgowy dóbr nastąpić może wskutek decyzji Rady Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 4. Do zakresu działania okręgowego zarządu Dóbr Państwowych należy:

a) przyjmowanie pod zarząd państwowy dóbr na mocy właściwych przepisów i rozporządzeń,

b) wykonywanie odpowiednich formalności notarjalnych i hipotecznych, dotyczących objętych pod zarząd państwowy dóbr,

c) bezpośrednie administrowanie dobrami, pozostającemi pod zarządem państwowym i kontrola nad administracją dóbr, oddanych w dzierżawę lub przekazanych pod zarząd, stosownie do właściwych przepisów i rozporządzeń,

d) wypuszczanie w dzierżawę poszczególnych obszarów dóbr, sprzedaż produktów rolnych oraz zawieranie umów na dostawy drogą licytacji w trybie, przez właściwe przepisy i instrukcje wskazanym,
e) zawieranie dobrowolnych umów na dzierżawę i najem w granicach zatwierdzonych przez Ministra, o ile roczny czynsz nie przenosi sumy marek 20.000, a termin trwania umowy nie przekracza dwóch lat; w wypadku, gdy chodzi o drobne objekty, Minister może upoważnić zarząd okręgowy dóbr do zawierania umów na termin dłuższy;
f) zawieranie umów specjalnych w przedmiocie zarządu poszczególnemi obszaraml, o ile roczne wynagrodzenie zasządcy w gotówce nie przenosi marek 6.000 i o ile nie zawierają one odstępstw zasadniczych od normalnej umowy, przepisanej przez Ministra;
g) zawieranie umów, dotyczących sprzedaży drzewa, produktów leśnych oraz innych produktów gospodarczych, o ile suma szacunku nie przekracza 20.000 marek, a cena sprzedanych przedmiotów nie jest niższa od ceny, wyznaczonej przez taksę urzędową, jeżeli taksa taka istnieje;
h) zawieranie umów na dostawy z terminem nie dłuższym jak rok, o ile cena ogólna dostaw nie przekracza marek 20.000;
i) dokonywanie naprawy i robót budowlanych oraz wprowadzenie ulepszeń, o ile suma uczynionego na ten cel nakładu nie przekracza w ciągu roku 10.000 marek dla poszczególnej jednostki gospodarczej:
j) kupno i sprzedaż inwentarza martwego i żywego, o ile suma dokonywanej tranzakcji nie przekracza mk. 5.000 dla inwentarza martwego i mk. 10.000 dla inwentarza żywego;
k) przedkładanie Ministrowi za pośrednictwem Zarządu Głównego Dóbr planów gospodarczych oraz projektów sposobu eksploatacji bogactw naturalnych;
l) wykonywanie wszelkich czynności, jakie z istoty administrowania dobrami wynikają, o ile nie będą zastrzeżone przez ustawę lub rozporządzenie dla innych władz, oraz tych czynności, jakie będą okręgowym zarządom dóbr specjalnie przez ustawy, rozporządzenia lub polecenie Ministra przekazane.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych wyda szczegółową instrukcję uzupełniającą i rozwijającą przepisy niniejszego artykułu w przedmiocie zakresu działania Zarządu Dóbr Państwowych.

Wszystkie sprawy, dotyczące wykonywania prawa własności w granicach ustaw i zarządu dóbr państwowych, które nie są stosownie do niniejszego rozporządzenia przekazane zarządom okręgowym dóbr państwowych, sprawy nabywania i zbywania oraz obciążanią nieruchomości państwowych należą do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych należy również rozstrzyganie zażaleń na decyzję okręgowych zarządów dóbr państwowych.

We wszystkich sprawach, które stosownie do niniejszych przepisów nie są przekazane zarządom okręgowym, lub co do których zachodzić może wątpliwość, czy należą do ich zakresu działania, okręgowe zarządy dóbr państwowych składać mają wnioski Ministrowi za pośrednictwem Głównego Zarządu Dóbr Państwowych.

Art. 5. Zarząd okręgowy dóbr państwowych stanowią:
naczelnik zarządu okręgowego dóbr państwowych,

inspektorzy okręgowi,
radcowie i referenci,
inspektorzy i ich pomocnicy,
nadleśniczowie, leśniczowie i podleśniczowie,
urzędnicy rachunkowi, kasowi i kancelaryjni,
gajowi i służba niższa.

Art. 6. Naczelnik zarządu okręgowego dóbr państwowych kieruje działalnością powierzonego sobie zarządu i wszystkich wchodzących w skład jego urzędników i sprawuje nad nimi nadzór.

Naczelnik zarządu okręgowego dóbr państwowych jest odpowiedzialny za wszelkie czynności podwładnych sobie urzędników, za wykonanie budżetu oraz za stan i zarząd dóbr w powierzonym sobie okręgu.

Art. 7. Zarząd okręgowy dóbr państwowych podzielony będzie na działy stosownie do rodzaju dóbr, podlegających zarządowi, oraz zakresu wykonywanych czynności, a mianowicie: lasów, majątków, gmachów i t. p.

Kierownictwo każdego z powyższych działów powierzone będzie inspektorowi okręgowemu.

Każdy inspektor okręgowy w swoim zakresie jest bezpośrednim pomocnikiem naczelnika Zarządu okręgowego Dóbr Państwowych, kieruje działalnością podległych urzędników i sprawuje nad nią nadzór.

Jeżeli naczelnik Zarządu z jakiegokolwiek powodu czynnym być nie może, powierza zastępstwo jednemu z inspektorów okręgowych.

Art. 8. Pod kierunkiem inspektorów okręgowych urzędują inspektorzy lasów, inspektorzy majątków i inspektorzy gmachów państwowych oraz ich pomocnicy.

Sprawują oni nadzór, pełnią czynności zarządu w powierzonym sobie zakresie nad gmachami i majątkami i wykonywują zlecenia i zarządzenia przełożonych władz w tym zakresie.

Art. 9. Oprócz wymienionych wyżej działów, obejmujących poszczególne rodzaje dóbr, podlegających zarządowi, Zarząd okręgowy Dóbr Państwowych mieć będzie d z i a ł p r a w n y, złożony z potrzebnej liczby radców i referentów, których zadaniem będzie udzielanie opinji we wszelkich sprawąch prawnych zarządu dóbr dotyczące, sporządzanie umów i kontraktów oraz wykonywanie czynności prawnych zarządu.

Art. 10. Przy zarządzie okręgowym Dóbr Państwowych czynne będą nadto:

a) dział techniczny, złożony z potrzebnej liczby referentów technicznych i techników, którego zadaniem będzie opracowywanie projektów, udzielanie wskazówek i kierowanie wykonaniem robót technicznych w dobrach, pozostających pod zarządem państwowym,

b) dział rachunkowy i kasowy, złożony z potrzebnej liczby urzędników, którego zadaniem będzie prowadzenie szczegółowej rachuby i kontroli rachunkowej zarządu dóbr stosownie do właściwych instrukcji oraz załatwianie czynności kasowych, o ile te nie będą objęte przez skarbowe kasy powiatowe.

Art. 11. Przy zarządzie okręgowym dóbr państwowych czynna jest kancelarja, złożona z potrzebnej liczby urzędników pomocniczych.

Art. 12. Lasy państwowe podzielone będą stosownie do decyzji Ministra na wniosek zarządu dóbr państwowych na nadleśnictwa i leśnictwa.

Nadleśniczy zarządza lasami państwowemi na powierzonym sobie obszarze nadleśnictwa, sprawując wszelkie czynności w zakresie działania zarządu okręgowego dóbr państwowych, z istoty tego zarządu wynikające i przez ustawy i rozporządzenia nadleśniczych przekazane.

Leśniczy pod kierunkiem nadleśniczego sprawuje w odpowiednim zakresie służbę techniczną i wykonawczą w granicach leśnictwa.

Do pełnienia straży i ochrony lasów powołani są podleśniczowie i gajowi.

Nadleśniczowie mają sobie przydanych w potrzebnej liczbie urzędników pomocniczych: rachunkowych, kasowych i kancelaryjnych.

Art. 13. Prowadzenie gospodarstwa w poszczególnych dobrach państwowych lub pozostających pod zarządem państwowym może być powierzone nie tylko urzędnikom, ale również osobom albo instytucjom, upoważnionym do tego na podstawie specjalnej umowy, określającej wysokość i sposób wynagrodzenia administratora jak również zakres jego praw i obowiązków. Przy pełnieniu wynikających z takiej umowy czynności administrator korzysta z ochrony prawnej i podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej, ustanowionej dla urzędników państwowych.

Art. 14. Wszystkich urzędników zarządu dóbr państwowych, oprócz X i XI kategorji mianuje Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, zaś urzędników X i XI kategorji oraz służbę mianuje naczelnik zarządu okręgowego Dóbr Państwowych.

Art. 15. Dyrekcja Lasów i Dóbr Państwowych we Lwowie przekaże wszystkie swoje agendy zarządowi okręgowemu Dóbr Państwowych we Lwowie.

Art. 16. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych wyda przepisy wykonawcze i szczegółową instrukcję, określającą zakres działania wszystkich urzędników oraz tryb postępowania urzędowego.

Art. 17. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą niezwłocznie.

Warszawa, dnia 11 maja 1919 roku.

Prezydent Ministrów:
w z. *S. Wojciechowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

(Dziennik Praw № 41 z dnia 19-V 1919 r. poz. 301).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie zmiany art. 100 ustawy Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy.

Na zasadzie art. 2, 51 i 56 Tomu XI, Części II Ustawy Kredytowej Rozdziału X — o instytucjach kredytowych prywatnych i społecznych, zatwierdzam zmianę artykułu 100 ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy.

Artykuł ten w nowem brzmieniu opiewa:

„W ciągu postępowania sprzedażnego, rozpoczętego z rozporządzenia Towarzystwa, Dyrekcja władną jest, jeśli to za właściwe uważa, ustanowić dozór nad nieruchomością, poruczając go właścicielowi nieruchomości lub osobie obcej.

Dyrekcji służy prawo i przed zapisaniem ostrzeżenia w księdze hipotecznej o sprzedaży nieruchomości, o ile to uzna za konieczne, ustanawianie dozorów nad nieruchomościami zaległemi w opłacie najmniej dwóch rat od pożyczek Towarzystwa, a w razie dewastacji nieruchomości, niezależnie od płacenia rat Towarzystwa. Dozór taki pociąga za sobą odpowiedzialność będącą następstwem dozoru sądowego. Jeżeli dozór poruczonym będzie dłużnikowi, ten ostatni nie otrzymuje za to żadnego wynagrodzenia".

Warszawa, dnia 5 maja 1919 r.

Minister Skarbu:
Karpiński

(Dziennik Praw № 42 z dnia 23 V 1919 r., poz. 303).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

do dekretu w przedmiocie organizacji urzędów ochrony lasów.

Art. 1. W celu sprawowania nadzoru i wydawania zarządzeń, dotyczących użytkowania lasów prywatnych wszelkich kategorji własności, zostają utworzone następujące Komisje Okręgowe Ochrony Lasów:

1) w Warszawie, obejmująca powiaty: Warszawski, Błoński, Grójecki, Radzymiński, Miński, Garwoliński, Łowicki, Sochaczewski, Skierniewicki, Rawski, Mławski, Przasnyski, Ciechanowski, Makowski, Płoński i Pułtuski;
2) w Łomży, obejmująca powiaty: Łomżyński, Kolneński, Ostrołęcki, Wysoko-Mazowiecki, Ostrowski, Szczuczyński, Augustowski Sejneński i Suwalski;

3) w Płocku, obejmująca powiaty: Płocki, Gostyński, Kucieński, Włocławski, Sierpecki, Rypiński, Lipieński i Nieszawski;

4) w Piotrkowie, obejmująca powiaty: Łódzki, Łęczycki, Kolski, Koniński, Słupecki, Kaliski, Turecki, Sieradzki, Wieluński, Łaski, Brzeziński, Piotrkowski, Radomskowski, Częstochowski i Będziński;

5) w Kielcach, obejmująca powiaty: Kielecki, Jędrzejowski, Włoszczowski, Miechowski, Olkuski, Stopnicki, Pińczowski, Opatowski, Sandomierski, Iłżecki, Konecki, Opoczyński, Radomski i Kozienicki;

6) w Lublinie, obejmująca powiaty: Lubelski, Lubartowski, Puławski, Janowski, Chełmski, Hrubieszowski, Krasnostawski, Zamojski, Biłgorajski i Tomaszowski;

7) w Siedlcach, obejmująca powiaty: Siedlecki, Łukowski, Sokołowski, Węgrowski, Bialski, Radzyński, Janowski i Włodawski.

Art. 2. Komisje Okręgowe Ochrony Lasów mieścić się mają w lokalach Komisji Ziemskich Okręgowych oraz tymczasowo posiadają wspólną kancelarję pod kierunkiem Prezesa Komisji Ziemskiej Okręgowej.

Art. 3. Prezes Komisji Ziemskiej Okręgowej zwołuje posiedzenia Komisji Ochrony Lasów, przewodniczy na nich oraz sprawuje nadzór nad biegiem spraw w zakresie działania Komisji i wykonaniem powziętych przez Komisję decyzji.

Art. 4. Inspektor Ochrony Lasów winien pozostawać w stałem porozumieniu z Prezesem Komisji Ziemskiej Okręgowej we wszystkich sprawach, które należą do zakresu działania Komisji (art. 8 Dekretu), składać sprawozdania Prezesowi oraz pozostaje od niego w zależności służbowej.

Art. 5. Wszelkie urzędy administracyjne i samorządowe mają obowiązek, zaś użytkownicy służebności i osoby postronne mają prawo zawiadamiać miejscowe Urzędy Ochrony Lasów o nadużyciach w lasach dokonanych lub dokonać się mających.

Wstrzymywanie, ograniczanie lub zakaz wszelkiego użytkowania, wyrębu i wywozu drzewa z lasów prywatnych, w wypadkach pogwałcenia przepisów o ochronie lasów, należy wyłącznie do kompetencji Komisji Okręgowych Ochrony Lasów i upoważnionych do tego przez rzeczone Komisje urzędników leśnych.

Art. 6. Do czasu rozpoczęcia czynności przez Komisje Okręgowe, ukonstytuowane zgodnie z art. 9 i 11 Dekretu z dnia 16 stycznia 1919 r., Inspektorowie i Komisarze Ochrony Lasów, w wypadkach niewątpliwego pogwałcenia przepisów o ochronie lasów, posiadać będą prawo wstrzymywania, ograniczania lub zakazywania wyrębu drzewa z lasów prywatnych oraz wszelkiego innego ich użytkowania.

Art. 7. Do wykonywania ochrony lasów i wydawania zarządzeń w myśl art. 6 rozporządzenia niniejszego, oprócz Urzędów Ochrony Lasów mogą być wyznaczani Inspektorowie i Nadleśniczowie lasów państwowych, którzy o każdej wykonanej czynności powiadamiają, z przesłaniem odpowiedniego protokułu, Okręgowe Komisje Ochrony Lasów.

Art. 8. Wszelkie pogwałcenie rozporządzenia niniejszego karane będzie według art. 138 Kodeksu Karnego.

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(„Monitor Polski" № 91 z dn. 23-IV. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach prywatnych w powiecie Iłżeckim i Chełmskim

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5 marca 1919 r., poz. 229), oraz art. 11 rozporządzenia wykonawczego do powołanej ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18 marca 1919 r.),— po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu, niniejszem zarządzam zajęcie drzewa ściętego i stojącego na pniu w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstw leśnych, w lasach prywatnych w powiecie Iłżeckim i Chełmskim położonych.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczedrzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatojwej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Zarząd Okręgowy Dóbr Państwowych w Radomiu zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lasów lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione, stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski № 63 z dn. 18 marca 1919 r.).

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

(„Monitor Polski" № 91 z dn. 23.IV. 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia zapasów drzewa okrągłego i tartego na tartakach Dona Lernera i Braci Lerner w Nowym Dworze.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5 marca 1919 r., poz. 229) oraz art. 11 rozporządzenia wykonawczego do powołanej ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18 marca 1919 r,) — po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu, niniejszem zarządzam zajęcie zapasów drzewa okrągłego i tartego na tartakach Dona Lernera i Braci Lerner w Nowym Dworze.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Zarząd Okręgowy Dóbr Państwowych w Warszawie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych Dona Lernera i Braci Lerner lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zapasów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione, stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski", № 63 z dn. 18 marca 1919 r.).

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

Szef Sekcji:
Miklaszewski

(„Monitor Polski" № 92 z d. 24-IV. 1918 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia Zarządu Państwowego nad dobrami „Gospodarz", znajdującemi się w posiadaniu Karola Rajmunda Ejzerta, w powiatach Łódzkim i Łaskim.

Na mocy punktu 3 art. 1 i punktu a art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego Zarządu Państwowego (Dziennik Praw Państwa Polskiego № 21 z dnia 28 grudnia 1918 r., poz. 67) — ustanawiam

zarząd państwowy nad dobrami „Gospodarz“, znajdującemi się w posiadaniu Karola Rajmunda Ejzerta. w powiatach Łódzkim i Łaskim.

Zakres uprawnień zarządcy państwowego ma być utrzymany w granicach, niezbędnych do zachowania w całości i stanie należytym majątku i do zapobiegania jego aljenacji lub obciażeniom.

Wykonanie zarządu państwowego polecam Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych w Warszawie.

Warszawa, dnia 5 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(„Monitor Polski“ № 103 z dn. 10.V. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa we wszystkich lasach prywatnych w powiecie Lubelskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5 marca 1919 r., poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dn. 18 marca 1919 r.) — po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie drzewa ściętego i stojącego na pniu w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstw leśnych we wszystkich lasach prywatnych w powiecie Lubelskim położonych.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lasów lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski“ № 63 z dn. 18 marca 1919 r.).

Warszawa, dnia 14 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(Monitor Polski № 107 z d. 15.V. 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa okrągłego i obrobionego w składzie prywatnym przy tartaku Weimana we wsi i gminie Zaklików w powiecie Janowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z d. 5 marca 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dnia 18 marca 1919 r.), po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie drzewa okrągłego i obrobionego w składzie prywatnym przy tartaku Welmana, we wsi i gminie Zaklików w powiecie Janowskim położonym.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciela tartaku we wsi i gminie Zaklików lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto bedzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego składu, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski” № 63 z dnia 18 marca 1919 r.).

Warszawa, dn. 14maja 1919.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

(Monitor Polski Nr. 107 z d. 15.V. 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie mianowania powiatowych zarządców państwowych.

W uzupełnieniu rozporządzeń z dn. 31 marca i 18 kwietnia 1919 r. w przedmiocie ustanowienia Urzędu Czasowego Dzierżaw Przymusowych oraz powiatowych zarządców państwowych („Monitor polski” № 74 z dn. 1 kwietnia 1919 r. i № 88 z dn. 17 kwietnia 1919 r.), mianuję zarządcami państwowymi:

na pow. Będziński: p. Lucjana Hornowskiego;
na pow. Janowski: p. Stanisława Mikietta;
na pow. Kolski: p. Stanisława Jakowicza na miejsce p. Kazimierza Koszutskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;
na pow. Koniński: p. Józefa Jastrzębskiego;
na pow. Krasnostawski: p. Mieczysława Szmurłło na miejsce p. Michała Filceka, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;
na pow. Makowski: p. Jerzego Bogusławskiego;
na pow. Mławski: p. Ignacego Zielińskiego;
na pow. Opoczyński: p. Włodzimierza Arczyńskiego;
na Pow. Pińczowski: p. Stefana Gielniewskiego na miejsce p. Tadeusza Morysińskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;
na pow. Radomski: p. Witolda Bronikowskiego, na miejsce p. Bolesława Nowakowskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;
na pow. Radzymiński: p. Józefa Zameckiego na miejsce p. Józefa Trąbczyńskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;
na pow. Rawski: p. Feliksa Płacheckiego;
na pow. Sandomierski: p. Stanisława Tylkę;
na pow. Turecki: p. Henryka Gackiego na miejsce p. Mirona Niesiołowskiego, który jednocześnie zostaje ze stanowiska tego odwołany;
na pow. Łęczycki: p. Michała Wolszczana na miejsce p. K. Stankiewicza, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany.

Warszawa, dnia 12 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w/z. *Z. Chmielewski.*

(„Monitor Polski" № 107 z d. 15.V 1919 r.).

OBWIESZCZENIE

Dekret o fundacjach i o zatwierdzaniu darowizn i zapisów z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 15, poz. 215) postanawia, że każde Ministerstwo ma prowadzić rejestr fundacyj należących do jego zakresu.

Wzywa się przeto wszystkie osoby oraz instytucje, które z jakiegokolwiek tytułu administrują majątkiem fundacyjnym, darowiznami, zapisami i znajdują się w jego posiadaniu lub wreszcie z innego tytułu o fundacjach, darowiznach i zapisach mają wiadomości, o dostarczenie właściwym Ministerstwom, o ile tego już dotychczas nie uczyniły, następujących danych:

1) nazwisko i imię zapisodawcy lub fundatora,
2) akt nadawczy,

3) majątek fundacji, darowizny lub zapisu,
4) przeznaczenle tychże,
5) zarząd majątkiem fundacji,
6) organa, rozporządzające dochodami fundacji, zapisem lub darowizną.

Zauważa się, że stosownie do art. 7 przytoczonego dekretu o kompetencji poszczególnych Ministerstw rozstrzyga przedmiot fundacji, t. j. jej przeznaczenie.

W razach wątpliwych należy dostarczyć tych danych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Warszawa, dnia 16 maja 1919 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
Jan Łukasiewicz

(Monitor Polski № 110 z d. 19.V. 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przedłużenia terminu zgłaszania wszelkich zapasów drzewa tak wyrobionego, jak i stojącego na pniu w cięciach zaległych i bieżących.

Ustanowiony rozporządzeniem z 26 marca 1919 r. („Monitor Polski“ № 71 z 28 marca 1919 r.) na dzień 15 kwietnia 1919 r. termin zgłaszania wszelkich zapasów drzewa tak wyrobionego, jak również stojącego na pniu w cięciach zaległych i bieżących—przedłużam niniejszem do dnia 1 czerwca 1919 roku.

Termin ten jest ostateczny i nieuskutecznienie zgłoszenia przed jego upływem pociągnie za sobą rygory, przewidziane w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lutego 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnem („Monitor Polski“ № 46 z 26 lutego 1919 r.).

Warszawa, dnia 16 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

(Monitor Polski № 113 z d. 22.V. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie utworzenia Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych we Lwowie.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z 11 maja 1919 r. (Dz. Praw № 41, poz. 301) i na zasadzie art. 5 Rozdorządzenia Rady Ministrów z dn. 7 marca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 24, poz. 240), postanawiam, co następuje:

Art. 1. Administrację lasów i dóbr państwowych na obszarze Polski, wchodzącym dawniej w skład byłego Cesarstwa austrjackiego, obejmuje z dniem 1 czerwca 1919 r. „Zarząd Okręgowy Dóbr Państwowych we Lwowie", ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 maja 1919 r. i zależny bezpośrednio od Głównego Zarządu Dóbr Państwowych przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W dniu tym ustaje zatem działalność dotychczasowej Dyrekcji lasów i dóbr państwowych we Lwowie, a także wszelkie uprawnienia, przysługujące w tym zakresie Generalnemu Delegatowi Rządu dla Galicji oraz ustanowionemu w porozumieniu z nim Delegatowi Ministerstwa Rolnictwa.

Art. 2. W skład Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych we Lwowie wejdą wszyscy urzędnicy i funkcjonarjusze dotychczasowej Dyrekcji Lasów i Dóbr Państwowych we Lwowie.

Urzędnicy i funkcjonarjusze tej Dyrekcji, przechodząc do Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych, zachowują dotychczasowy charakter służbowy, oraz dotychczasowe prawa i obowiązki, aż do dalszego w tym względzie zarządzenia.

Art. 3. Zamiast istniejącego dotąd w Galicji podziału lasów i dóbr państwowych na „okręgi gospodarcze" wchodzi podział na „nadleśnictwa", zamiast zaś nazwy „kierownika zarządu lasów i dóbr państwowych" nazwa „nadleśniczy".

Art. 4. Aż do czasu wydania szczegółowych instrukcji dla Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych i podwładnych organów obowiązują postanowienia dotychczasowych instrukcyj, określających zakres działania Dyrekcji Lasów i Dóbr Państwowych i poszczególnych jej działów oraz podwładnych organów.

Sprawy, zastrzeżone w § 56 Instrukcji dla Dyrekcji Lasów i Dóbr Państwowych do decyzji b. austr. ministerstwa rolnictwa w Wiedniu, należą od 1 czerwca 1919 r. do orzecznictwa Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Warszawie.

Art. 5. Objęcie naczelnego kierownictwa i kontroli administracji lasów i dóbr państwowych w Galicji przez Główny Zarząd Dóbr Państwowych przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych nastąpi przez specjalną komisję Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych dnia 1 czerwca 1919 r. na miejscu we Lwowie, względnie w Krakowie, o ile do tego czasu nie ustanie spowodowany wypadkami wojennemi urzędowy prowizoryczny pobyt kierownika Dyrekcji w Krakowie.

Z ramienia Dyrekcji wezmą udział w oddaniu Kierownik Dyrekcji oraz Naczelnicy Biura Prawniczego i Oddziału Rachunkowego.

Art. 6. Dyrekcja Lasów i Dóbr Państwowych we Lwowie winna w czasie przejściowym, t. j. do 1 czerwca 1919 r., przygotować wszelkie bieżące

sprawy, podlegające decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w których rychłe uzyskanie decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych jest wskazane w ten sposób, by bezpośrednio po 1 czerwca 1919 r. sprawy te mogły być przedłożone Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych do zadecydowania.

Art. 7. Obecna prowizoryczna siedziba urzędowa Kierownika Dyrekcji w Krakowie winna być przeniesiona przed powyższym terminem z powrotem do Lwowa, o ile takiemu przeniesieniu nie będą stały na przeszkodzie utrudnienia komunikacyjne między Lwowem a Krakowem, spowodowane obecnemi stosunkami wojennemi.

Warszawa, dnia 19 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(„Monitor Polski" № 115 z d. 24-V. 1918 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu, Aprowizacji, Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zwolnienia od pozwoleń Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu towarów w obrocie handlowym pomiędzy b. dzielnicami Państwa.

Art. 1. Ruch wszelkich towarów w obrocie handlowym pomiędzy b. Królestwem Kongresowem, Galicją, Śląskiem Cieszyńskim i Ks. Poznańskiem wolny jest od pozwoleń Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu.

Art. 2. Obowiązujące obecnie przepisy w sprawie ograniczeń ruchu towarów wewnątrz kraju pozostają nadal w mocy.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Warszawa, dnia 22 maja 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
Hącia

Minister Aprowizacji:
Antoni Minkiewicz

Minister Skarbu:
Karpiński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

Przewodniczący Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu:
Wł. Rawicz-Szczerba

(„Monitor Polski" № 116 z dn. 26-V. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie utworzenia Głównego Komitetu Pomocy Rolnej.

Przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych zostaje utworzony Główny Komitet Pomocy Rolnej w celu rozpatrywania spraw, dotyczących podziału kredytów, przeznaczonych dla gospodarstw, zniszczonych przez wojnę. Główny Komitet Pomocy Rolnej wypowiada opinje w sprawach poddanych pod rozpoznanie Komitetu przez Ministra.

Skład Komitetu stanowią:

Szef Sekcji I-ej Rolniczej—jako przewodniczący,
Naczelnik Wydziału Odbudowy Rolnictwa,
przedstawiciel Ministerstwa Skarbu,
„ Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
dwóch przedstawicieli Związku Kółek Rolniczych,
przedstawiciel Związku Ziemian,
„ Centralnego Towarzystwa Rolniczego.

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

Szef Sekcji: I-ej
St. Leśniowski

INSTRUKCJA

o stosowaniu artykułu 13 Dekretu Rady Regencyjnej w przedmiocie dóbr donacyjnych z dnia 4 listopada 1918 r.

Przy stosowaniu artykułu 13 Dekretu z dn. 4 listopada 1918 r. w przedmiocie dóbr donacyjnych Zarząd Dóbr Państwowych powodować się będzie zasadami następującemi:

Art. 1. Względem przedmiotów, do których prawa zgłaszają dzierżawcy, administratorowie poręczający i wogóle osoby, opierające swe pretensje na umowach, zawartych z donatarjuszami lub ich legalnymi zastępcami, — wykonywane będą ściśle warunki odnośnych kontraktów, z zastosowaniem ogólnych norm prawa cywilnego.

Art. 2. Przedmioty, umieszczone w dobrach donacyjnych przez b. władze okupacyjne, w zasadzie traktowane być winny jako własność państwowa i skierowane do nich pretensje—o ile nie zostaną w tej mierze wy-

dane w drodze prawodawczej specjalne przepisy — mogą być uwzględniane tylko na drodze sądowej.

Art. 3. Z pośród przedmiotów, do których własności pretendować mogą donatarjusze, nie ulegają zwolnieniu z sekwestru:

a) wszystko, co stanowi przynależność dóbr donacyjnych (art. 519, 526, 550—564 Kod. Cyw.), w tem inwentarz żywy i martwy w ilości, potrzebnej do racjonalnego prowadzenia gospodarstwa, jako też maszyny, narzędzia i surowce, potrzebne do prawidłowego funkcjonowania fabryk i zakładów przemysłowych, znajdujących się na terenie dóbr donacyjnych,
b) przedmioty, stanowiące dochód z dóbr donacyjnych, zarówno bieżący, jak i z lat ubiegłych,
c) przedmioty o wybitniejszej wartości artystycznej lub naukowej, jak bibljoteki, archiwa, zbiory, obrazy, rzeźby, starożytności, — zakwalifikowane jako takie przez właściwego konserwatora zabytków sztuki i kultury (patrz dekret z dn. 16 października 1918 r. Dz. Pr. Nr. 16, poz. 16).

Art. 4. Wszelkie pozatem przedmioty ruchome, nie podpadające pod określenia punktów powyższych,—a więc przedewszystkiem przedmioty osobistego użytku, zbytkowne konie i powozy, meble (o ile nie stanowią zabytku) — mogą być wydawane zarówno donatarjuszom, jak i wszelkim wogóle osobom, które prawa swe do nich udowodnią.

Art. 5. Niezwłocznie po ujawnieniu przedmiotów, pod litera c punktu 3 wymienionych, należy zawiadamiać o tem właściwego konserwatora zabytków sztuki i kultury i przy inwentaryzacji i zabezpieczeniu zakwalifikowanych przezeń przedmiotów stosować się do jego wskazówek.

Art. 6. Wszelkie, zarówno wydawane, jakoteż i zatrzymywane w dobrach donacyjnych przedmioty powinny być szczegółowo i dokładnie inwentaryzowane i oszacowane.

Warszawa, dnia 15 lutego 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki

OKÓLNIK № 19

do Panów Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

wyjaśnienia postanowień Okólnika № 5 odnośnie do trybu postępowania przy mianowaniu urzędników.

W uzupełnieniu Okólnika Nr. 5 w przedmiocie załatwiania spraw, dotyczących ruchu służbowego urzędników, niniejszem wyjaśniam, że tryb

przewidziany dla przedstawiania wniosków o przyjęcie kandydatów przez Kierowników poszczególnych Urzędów (Prezesów Komisyj Ziemskich Okręgowych, Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych i t. p.) w niczem nieogranicza praw Władz przełożonych tych Urzędów co do przedstawiania ze swej strony kandydatów na nowe urzędy, awansowania urzędników oraz przenoszenia ich w granicach tego samego okręgu lub też z jednego okręgu do drugiego.

Jednocześnie komunikuję, że przepisy Okólnika Nr. 5 winny być ściśle przestrzegane przez pp. Kierowników poszczególnych Urzędów i wnioski o przyjęcie kandydatów na służbę przez nich przedstawiane winny zawierać wymagane załączniki.

Wnioski przedstawione bez zachowania trybu przepisanego w Okólniku Nr. 5 nie będą przezemnie zatwierdzane.

Warszawa, dnia 19 kwietnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w z. *Z. Chmielewski.*

Naczelnik Wydziału Prezydjalnego:
Wiktor Leśniewski

OKÓLNIK № 20.

Do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów lasów i Nadleśniczych

w przedmiocie

wydawania drzewa z lasów państwowych na rachunek Skarbu Państwa.

Stosownie do rozporządzenia wykonawczego do Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dziennik Praw № 20 z dnia 5 marca 1919 r. poz. 229 i „Monitor Polski" № 63 z dnia 18 marca 1919 r.) ma być wydawane drzewo na podstawie decyzji Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa na rachunek Skarbu Państwa.

Celem zarejestrowania ilości, jakości i wartości wydanego na rachunek Skarbu Państwa drzewa i wykonywania kontroli nad właściwem użyciem tego drzewa polecam stosować się do następujących przepisów:

1) Nadleśniczy—po otrzymaniu decyzji Powiatowej Komisji rozdziału drzewa na skutek zgłoszenia się osoby, której przyznane zostało drzewo na rachunek Skarbu Państwa, wyda bezzwłocznie asygnację, na której wskazaną być winna szczegółowo ilość, jakość i wartość drzewa podług cen jednostkowych w taksie leśnej oznaczonych.

2) Asygnację na wydanie drzewa na rachunek Skarbu Państwa wypisywać należy z asygnarjusza (№ 2 nakładu druków), na sprzedaż drzewa przeznaczonego z zachowaniem formalności następujących:

a) w rubryce: „wyszczególnienie sprzedanego materjału“ umieścić należy czerwonym atramentem lub czerwonym ołowkiem adnotację (we wszystkich czterech egzemplarzach asygnacji) następującej treści: „wydatek na rachunek Skarbu Państwa w myśl Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r.“;

b) pismo z decyzją Powiatowej Komisji rozdziału drzewa, usprawiedliwiającą bezpłatny wydatek drzewa, powinno być doklejone do trzeciego egzemplarza (różowego) asygnacji, przeznaczonego dla Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych;

c) wartość drzewa, wydanego na rachunek Skarbu Państwa, należy podług obowiązującej taksy obliczyć i wpisać do asygnacji we właściwej rubryce czerwonym atramentem lub czerwonym ołówkiem;

d) odbiór drzewa winna osoba, drzewo otrzymująca, pokwitować na odnośnej asygnacji, którą przesłać należy Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych w terminach 10-ciodniowych, a mianowicie: dnia 1-go, 11-go i 20-go każdego miesiąca, Zarząd Okręgowy Dóbr Państwowych przedstawiać będzie Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych w terminach miesięcznych ogólny — według nadleśnictw zestawiony — wykaz drzewa, wydanego na rachunek Skarbu Państwa, w celu zarejestrowania i udzielenia dat Głównej Komisji Rozdziału Drzewa.

3) Asygnowane dla celów odbudowy drzewo wydawać należy przedewszystkiem z materjału ściętego przez b. władze okupacyjne, bądź też z takiego, któremu grozi uschnięcie na pniu, a dopiero następnie, po usunięciu z lasu materjału ściętego i usychającego ze zrębów nowych, do przeprowadzenia których nadleśnictwa otrzymały stosowne telegraficzne zarządzenie w dn. 25 lutego r. b.

4) Przy wydatku drzewa baczyć winny nadleśnictwa, aby drzewo odpowiednie do wyboru podkładów kolejowych i stempli kopalnianych użyć na cel właściwy a nie na budowę.

5) W razie wydania drzewa w stanie obrobionym (belki, krokwie, bale, deski, łaty i t. p.) na mocy decyzji Powiatowej Komisji rozdziału drzewa, należy doliczać do wartości drzewa na pniu faktycznie poniesione koszty wyróbki i dostawy. Koszty te winien zapłacić w gotówce otrzymujący drzewo przy wręczeniu asygnacji.

6) Podobnie postępować winny nadleśnictwa przy wydawaniu drzewa ze składów i wogóle drzewa, obciążonego jakimikolwiek bądź kosztami (np. koszty ścięcia, skrobania, dozoru etc.)

7) W wypadkach, wyszczególnionych w §§ 5 i 6, należy na asygnacjach — prócz istotnej wartości drzewa, wymienić także kwotę zapłaconą w gotówce przez nabywcę i podać tytuł, z jakiego te koszty powstały.

Ze względu na to, że chodzi tu o sprawę nadzwyczajnej wagi i wymagającą największego pośpiechu, za wszelkie zaniedbanie i opóźnienie w wykonaniu niniejszego rozporządzenia PP. Nadleśniczowie odpowiedzialni będą podług całej surowości przepisów prawa.

Wobec naglącej potrzeby odbudowy kraju na PP. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych oraz Inspektorów lasów wkładam obowiązek dopilnowania niezwłocznego wprowadzenia w wykonanie niniejszego postanowienia.

Warszawa, dnia 23 kwietnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
Miklaszewski

OKÓLNIK № 21.

Do Panów Kierowników wszystkich urzędów podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zwalczania nadużyć ze strony urzędników.

Wobec powtarzających się faktów nadużyć ze strony urzędników państwowych i wobec zaniepokojenia temi faktami opinji publicznej i prasy skłonnej do oskarżania z tego powodu ogółu urzędników P. P. Kierownicy podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów winni zwrócić najczujniejszą uwagę na działalność podwładnych im urzędników i we wszystkich wypadkach zauważonych nadużyć wszczynać przeciw nim dochodzenie dyscyplinarne i karne.

O wszystkich ujawnionych i stwierdzonych nadużyciach urzędników proszę komunikować mi niezwłocznie, a o ważniejszych z nich podawać do wiadomości publicznej za pomocą przesyłania odpowiednich komunikatów do prasy miejscowej,

Ujawnianie przestępstw urzędników jedynie w drodze interpelacyj sejmowych lub wzmianek dziennikarskich wywołuje częstokroć wrażenie, że urzędy państwowe z niedostateczną energją występują ze swej strony przeciwko nadużyciu władzy podległych im pracowników, a o wykrytych wypadkach przestępstw świadomie przemilczają. Zarzuty niesumienności, spadające z tego powodu niezasłużenie na ogół urzędników, ustaną, o ile władze przełożone wykażą przy zwalczaniu nadużyć należytą energję, oraz będą same podawały o wykrytych nadużyciach do wiadomości publicznej.

Jednocześnie zwracam uwagę Panów Kierowników wszystkich urzędów, że winnymi korupcji urzędników są zarówno urzędnicy sami, jak i ci z pośród obywateli kraju, którzy ich do tego skłaniają i proponują przyjęcie nielegalnych świadczeń. Zarówno jedni i drudzy odpowiedzialni są wobec Państwa i społeczeństwa za szerzenie i utrwalanie zepsucia przekazanego nam przez rządy państw zaborczych, jedni i drudzy zasługują na potępienie opinji publicznej i wymierzenie odpowiedniej kary.

Panowie Kierownicy wszystkich urzędów powinni mieć to na względzie i sprawy o nakłanianie urzędników państwowych do przekupstwa i nadużyć

kierować niezwłocznie do dochodzenia karnego—stosownie do obowiązujących przepisów prawa.

Korzystam ze sposobności, aby wyrazić moje uznanie i podziękowanie dla ogółu urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, po obywatelsku pojmujących swe obowiązki i jednoczących się we wspólnej pracy ideowej na pożytek dla narodu i Państwa. W obronie czystości tej właśnie pracy oświadczam raz jeszcze, że z całą bezwzględnością i stanowczością występować będę przeciwko nadużyciom poszczególnych jednostek i ścigać je będę z całą surowością prawa.

Warszawa, dn. 25 kwietnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

OKÓLNIK № 22

Do pp. Szefów Sekcyj, Naczelnika Wydziału Prezydjalnego, Naczelnika Wydziału Wydawniczego, Naczelnika Wydziału Rachuby, Naczelnika Kancelarji Głównej, Przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w Poznaniu oraz Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Prezesów Komisyj Ziemskich Okręgowych, Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Głównego Inspektora Ochrony Lasów, Naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych, Kierownika Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, Naczelnika Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, Kierownika Instytutu Torfowego, Kierownika Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Naczelnika Państwowego Urzędu Weterynaryjnego i Kierownika Państwowego Laboratorjum Weterynaryjnego

w przedmiocie

opracowania zamierzeń budżetowych na okres od 1 lipca 1919 r. do 31 grudnia 1919 r.

Niniejszem proszę Panów o niezwłoczne przystąpienie do opracowania zamierzeń budżetowych na okres od 1 lipca do 31 grudnia 1919 r. i o złożenie ich do Wydziału Prezydjalnego najdalej do dn. 25 maja 1919 r.

Przy układaniu budżetu należy przestrzegać wskazówek następujących:

Schemat projektowanego budżetu powinien być następujący:

I.

§ 1. Wynagrodzenie pracowników etatowych:
poz. 1 — Urzędnicy,
poz. 2 — Woźni i gońcy,

poz. 3 — Zapomogi i remuneracje,
poz. 4 - Umundurowanie,
poz. 5 — Emerytury i odprawy.

§ 2. Wynagrodzenie pracowników nieetatowych:
poz. 1 — Urzędnicy i djetarjusze,
poz. 2 — Rządcy, zawiadowcy, rzemieślnicy, stróże, robotnicy i t. p.,
poz. 3 — Zapomogi i remuneracje,
poz. 4 — Umundurowanie.

§ 3. Lokal—
poz. 1 — Komorne,
poz. 2 — Naprawy lokalu lub nieruchomości.

§ 4. Wydatki biurowe:
poz. 1 — Inwentarz biurowy,
poz. 2 — Opał, światło i utrzymanie porządku,
poz. 3 — Materjały piśmienne,
poz. 4 — Druki kancelaryjne,
poz. 5 — Książki, mapy, pisma,
poz. 6 — Telegramy, telefony,
poz. 7 — Drobne wydatki rzeczowe.

§ 5. Koszty podróży i djety.

§ 6. Stypendja i zapomogi instytucjom.

§ 7. Wydawnictwa.

§ 8. Prace organizacyjne.

§ 9. Inne wydatki.

II.

Do § 1 poz. 1 i 2 należy dołączyć spis urzędników, zatrudnionych w dn. 1 maja 1919 r. z wyszczególnieniem kategorji płacy, daty wstąpienia na służbę, ostatniej nominacji, następnie należy podać projekt etatów według wzoru, stosowanego przy układaniu budżetu na I-sze półrocze 1919 r. z podziałem pracowników na poszczególne działy i zestawieniem sumarycznem według kategorji płacy.

Do § 1 poz. 3 nie należy wstawiać sumy przeznaczonej na zapomogi i remuneracje, gdyż będzie ona obliczona na podstawie ustalonego ostatecznie w Ministerstwie etatu w poz. 1 i 2.

Do § 1 poz. 4. Jako koszty umundurowania mogą być wstawione jedynie koszty czapek urzędowych po 45 marek dla tych urzędników, którzy obowiązani są je nosić ze względu na swój charakter służbowy, a nadto po 700 marek na każdego woźnego i gońca etatowego, którzy według preliminarza przybędą po dn. 1 lipca 1919 r.; dla służby zaangażowanej przed 1 lipca r. b. koszty umundurowania powinny być pokryte z budżetu 1-go półrocza.

III.

Do § 2 poz. 1 należy dołączyć szczegółowe wykazy (patrz § 1 poz. 1) pracowników zatrudnionych w dniu 1 maja 1919 r. i następnie preliminarz etatu ich w II-giem półroczu.

Do § 2 poz. 3. Kwota na zapomogi i remuneracje może nie być preliminowana, gdyż będzie ona obliczona po ostatecznem zatwierdzeniu preliminarza Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do § 2 poz. 4 (patrz jak wyżej § 1 poz. 4).

IV.

Do § 3 poz. 1. Komorne powinno być przewidziane możliwie na podstawie cen płaconych, aby uniknąć błędu dotychczas popełnianego, a mianowicie, że komorne zazwyczaj przewidywano niepomiernie wyższe niż było płacone w rzeczywistości.

Do § 3 poz. 2. Potrzebne tu zestawienie należy zaopatrzyć w szczegółowy kosztorys przewidywanych napraw.

V.

Do § 4 poz. 1. Do inwentarza biurowego należy również włączyć maszyny do pisania, które w I-szem półroczu r. b. były umieszczone w oddzielnej pozycji (§ 4 poz. 2). Przy preliminowaniu kwoty dla tej pozycji należy trzymać się zasady, że na każdego n o w e g o (według etatu) pracownika preliminuje się 700 marek,

Do § 4 poz. 2. „Opał, swiatło i utrzymanie porządku" należy dołączyć szczegółowe obliczenie na podstawach następujących: 1) powinna być podana ilość pieców kuchennych i 2) ilość pieców ogrzewalnych. Na piec kuchenny należy w przeciągu 6 miesięcy liczyć miesięcznie 19 pudów węgla i 3 pudy drzewa. Na piec ogrzewalny należy w ciągu 3 miesięcy zimowych liczyć miesięcznie po 11 pudów węgla i 2 pudy drzewa. Koszt węgla należy preliminować po 3.50 mk., drzewa po 2.50 mk., a koksu, o ile on będzie uwzględniony, po 3 marki za pud. Koszt przywozu paliwa i porąbania węgla winien być preliminowany w wysokości 10% kosztu paliwa.

Następnie należy podać ilość lampek oświetlających pomieszczenie biurowe i preliminować półrocznie na lampkę po 12 marek.

Co do kosztu utrzymania czystości należy podać ilość pokojów poczekalni i na każde z nich preliminować półrocznie kwotę 45 marek.

Do § 4 poz. 6. Wobec bezpłatności przesyłki pocztowej nie należy preliminować kosztu porto, natomiast, na podstawie dotychczasowej praktyki (t. j. rachunków Ministerstwa Poczt i Telegrafów), przewidzieć koszt telegramów i następnie podać w załączniku wykaz telefonów z wyjaśnieniem, do jakiego użytku są one przeznaczone i gdzie się znajdują.

VI.

Do § 9. W paragrafie tym powinny być, jako „inne wydatki" podane wydatki natury gospodarczej nie przewidziane w poprzednich ośmiu paragrafach. Można, a nawet należy podzielić je na odpowiednie logicznie ułożone pozycje.

VII.

Ewentualne §§ 10 i 11 mogą być użyte dla preliminowania specjalnych nadzwyczajnych wydatków.

Preliminarz dochodów powinien być zestawiony możliwie szczegółowo z podziałem na pozycje.

Przy układaniu zamierzeń budżetowych na II-gie półrocze należy zwrócić szczególną uwagę na rozróżnienie wydatków i dochodów zwyczajnych i nadzwyczajnych i uczynić to przez podkreślenie kwot wydatków i dochodów nadzwyczajnych atramentem lub ołówkiem czerwonym.

Zwracam wreszcie uwagę na konieczność jaknajbardziej oszczędnego układania zamierzeń budżetowych. Wymaga tego od nas przedewszystkiem stan skarbu państwa, jak również i poczucie własnej odpowiedzialności, które nakazuje stawianie rozsądnych przewidywań.

Dotychczas przy układaniu preliminarzy budżetowych stosowano zasadę maksymalizmu i wynik był ten, że pomimo bardzo znacznego zredukowania preliminowanych kwot osiągnięto prawie we wszystkich działach, paragrafach i pozycjach bardzo poważne oszczędności. Jedynie oszczędnie ułożone preliminarze budżetowe nie są narażone na dotkliwe obcięcie kwot bądź to ze strony Ministerstwa Skarbu, bądź też Sejmu i jedynie wykonanie budżetu ze stosunkowo niewielkiemi oszczędnościami stwierdza, że dokonano dojrzałej i rozważnej pracy przy projektowaniu kredytów.

Warszawa, dnia 1 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 23.

Do p. Naczelnika Zarządu Głównego i pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych

w przedmiocie

wykazania szczegółowego, według działów, wszystkich jednostek nieruchomego majątku państwowego.

Polecam Panom wykazanie szczegółowe, według działów, wszystkich jednostek nieruchomego majątku państwowego, położonego w odpowiednich okręgach b. Królestwa Polskiego, ze wskazaniem dokładnem źródła a w szczególności dokumentu, z którego zaczerpnięto wiadomość o przynależności jednostki do jednego z działów majątku państwowego.

Wykazy, osobne dla każdego działu majątku, zawierać winny przynajmniej następujące główne rubryki: nazwę jednostki, miejscowość, wielkość, w czyjem jest użytkowaniu, wartość ogólną w chwili obecnej i dokładne wyszczególnienie źródła, z którego wiadomość zaczerpnięto (przy niniejszem załącza się schemat ogólny wykazu). Wykazy powyższe, sporządzone przez podległe Panom urzędy we właściwym każdemu zakresie, dokonane być mają i przesłane w oryginałach urzędowo podpisanych bezwzględnie przed dniem 1 lipca 1919 r. do Biura Inwentaryzacji w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Po ułożeniu i przesłaniu wykazów wszelkie zmiany w stanie posiadania Państwa oraz w położeniu prawnem i gospodarczem poszczególnych jednostek majątkowych winny być niezwłocznie podawane do wiadomości Biura Inwentaryzacji.

Warszawa, dn. 7 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 24.

Do pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej oraz Kierowników wszystkich urzędów Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych

w przedmiocie

udzielania urlopów wypoczynkowych urzędnikom oraz służbie niższej.

Wobec zbliżającego się okresu urlopów wypoczynkowych niniejszem podaję do wiadomości pp. Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej oraz Kierowników wszystkich urzędów Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, że stosownie do art. 28 Tymczasowych Przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dn. 11 czerwca 1918 r. (Dziennik Praw № 6 z dn. 20 czerwca 1918 r. poz. 13) każdy urzędnik, który przesłużył conajmniej 6 miesięcy ma prawo do corocznego urlopu dla wypoczynku, o ile nie zachodzą ważne przeszkody służbowe.

Urzędnicy od XI do VI kategorji włącznie mają prawo do urlopów 4-o tygodniowych, zaś urzędnicy wyżsi do 6-io tygodniowych.

Urlopy urzędników w poszczególnych wydziałach i urzędach winny być tak rozłożone, aby nie ucierpiały na tem czynności załatwiane w wydziale lub urzędzie i aby dla każdego urzędnika, korzystającego z urlopu był z góry wyznaczony zastępca z pośród pozostałych urzędników danego wydziału, czy urzędu.

Panowie Naczelnicy Wydziałów winni sporządzić ogólny plan urlopów w zakresie swego wydziału i wyjednać zatwierdzenie tego planu przez Szefa Sekcji.

Dla wydziałów Ministerstwa, nie wchodzących w skład żadnej sekcji oraz dla poszczególnych urzędów zatwierdzenia planu urlopów należy uzyskać od p. Podsekretarza Stanu.

Stosownie do zatwierdzonych planów urlopów poszczególni urzędnicy, pragnący korzystać z urlopów, winni złożyć odpowiednie podania do Ministra na ręce swoich zwierzchników, ci zaś po zaopatrzeniu podań w swoją opinję winni przesłać je do Wydziału Prezydjalnego.

Do Wydziału Prezydjalnego należy uprzednio przesłać odpisy zatwierdzonych przez pp. Szefów Sekcji, względnie p. Podsekretarza Stanu planów urlopów w poszczególnych wydziałach i urzędach.

Warszawa, dnia 13 maja 1919 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

Naczelnik Wydziału Prezydjalnego:
Leśniewski

OKÓLNIK № 25.

Do pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej, Kierowników poszczególnych urzędów oraz wszystkich urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie godzin urzędowania.

Aż do czasu ostatecznego uregulowania godzin pracy w urzędach państwowych zamiast dotychczasowych godzin wprowadzam, poczynając od dn. 19 maja 1919 r. na okres letni godziny od 9-ej rano do 3-ej pp. (w soboty od 9-ej rano do 1-ej w poł.). W ten sposób liczba godzin pracy biurowej zostaje zredukowana do 6-iu

Zmiany powyższej dokonywam w tem przeświadczeniu, że przez wzmożenie intensywności pracy ze strony wszystkich urzędników ogólna jej wydajność nie zostanie uszczuplona. Odwołuje się w tym względzie do poczucia obywatelskiego urzędników i wzywam do punktualnego rozpoczynania zajęć biurowych oraz należytego wykorzystania ustanowionych godzin pracy.

Na pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów oraz kierowników wszystkich urzędów wkładam obowiązek czuwania nad punktualnem rozpoczynaniem i należytem wyzyskaniem pracy.

Warszawa, dnia 17 maja 1919 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

Janicki.

OKÓLNIK № 26.

Do pp. Naczelnika Wydziału Rachuby, Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Prezesów Komisyj Ziemskich Okręgowych, Naczelników Zarządów Dóbr Państwowych, Głównego Inspektora Ochrony Lasów, Naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych, Kierownika Państwowego Instytutu Naukowego Gospodastwa Wiejskiego w Puławach, Naczelnika Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, Naczelnika Państwowego Urzędu Weterynaryjnego, Szefa Sekcji III-ej w przedmiocie wypłacenia pracownikom, urzędującym na terenie byłej okupacji austrjackiej dodatku do pensji za maj.

Na posiedzeniu w dn. 23 kwietnia 1919 r. Rada Ministrów postanowiła, że „tym wszystkim pracownikom państwowym w b. okupacji austrjackiej, którym pensje wyznaczono w markach, a wypłaca się w koronach

ma być do pensji za miesiąc maj dodane 25% sumy, wypłaconej w koronach", (protokuł 59 posiedzenia Rady Ministrów, punkt 5).

Stosownie do powyższej uchwały niniejszem polecam wypłacić wszystkim pracownikom Ministerstwa, urzędującym na terenie b. okupacji austrjackiej, których pensje są wyznaczone w markach, a wypłacane w koronach, dodatek za miesiąc maj w wysokości 25% sumy, wypłaconej w koronach.

Co do ewentualnych wypłat dodatku za następne miesiące nastąpi oddzielne zarządzenie.

Warszawa, dnia 19 maja 1919 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

OKÓLNIK № 27.

do pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej, Kierowników poszczególnych Urzędów oraz wszystkich urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie punktualnego rozpoczynania pracy.

Powołując się na okólnik № 25 z dnia 17 maja 1919 r. w przedmiocie godzin urzędowania, niniejszem polecam pp. Szefom Sekcyj, Naczelnikom Wydziałów, Naczelnikowi Kancelarji Głównej oraz Kierownikom wszystkich Urzędów zwrócić najbaczniejszą uwagę na punktualne rozpoczynanie pracy przez urzędników.

W tym celu pp. Naczelnikom Wydziałów oraz Naczelnikowi Kancelarji Głównej polecam podawać do wiadomości Pana Podsekretarza Stanu codziennie o godz. 9 m. 15 wykaz urzędników, którzy do tej godziny nie stawili się w danym dniu do pracy.

W stosunku do spóźniających się urzędników będzie zastosowana kara odpowiedniej redukcji urlopu wypoczynkowego.

Jednocześnie raz jeszcze zwracam uwagę na konieczność wzmożenia intensywności pracy i nie odrywania się od niej dla spraw prywatnych, nie pozostających w związku z załatwieniem czynności urzędowych.

Wychodzenie z biura dla załatwienia spraw osobistych jest dozwolone jedynie po każdorazowem uzyskaniu pozwolenia władzy przełożonej.

Pp. urzędnicy, wychodzący z biura w sprawach służbowych obowiązani są pozostawić na widocznem miejscu swych biurek kartkę ze wskazaniem dokąd się udali, w jakiej sprawie i kiedy powrócą.

Warszawa, dnia 26 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

RUCH SŁUŻBOWY:

ZAMIANOWANI.

Na zasadzie art. 32 Dekretu Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Lucjan Matuszewski—radcą ministerjalnym w Sekcji Weterynaryjnej.
Jan Grabowski—radcą ministerjalnym w Wydziale Produkcji Zwierzęcej.
Wacław Staniszewski—starszym referentem w Wydziale Reform Agrarnych.
Mieczysław Rybałtowski—starszym referentem w Sekcji Weterynaryjnej.
Zygmunt Boudelle—referentem w Biurze Inwentaryzacji Sekcji Dóbr Państwowych.
Adam Wysocki—referentem w Wydziale Ogólnym Sekcji Dóbr Państwowych.
Edward Ciborowski—referentem w Wydziale Reform Agrarnych.
Henryk Grabiański—referentem w Wydziale Ekonomiki Rolniczej.
Stanisław Krzyszkowski—referentem w Wydziale Lasów.
Jan Vogtman—pomocnikiem referenta w Wydziale Lasów.
Marja Kowalska—sekretarzem w Wydziale Prezydjalnym.
Czesław Pióro—starszym kancelistą w Wydziale Prezydjalnym.

Na zasadzie art. 26 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Zdzisław Czałbowski—starszym inspektorem ziemskim w Głównej Komisji Ziemskiej.
Antoni Zawartko—technikiem w Głównej Komisji Ziemskiej.

Na zasadzie art. 4 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Wincenty Leśniewski—komisarzem ziemskim w Łowiczu.
Stefan Urbanowicz—komisarzem ziemskim w Suwałkach.

Na zasadzie art. 18 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Feliks Krajewski—rewidentem pomiarów w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Siedlcach.
Lubosław Tomassi—referentem w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Warszawie.

Na zasadzie art. 14 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie organizacji Zarządów Dóbr Państwowych zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Czesław Laube—referentem w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.
Stefan Michalewski—nadleśniczym w Nadleśnictwie Końskiem.
Kazimierz Szanecki—nadleśniczym w Nadleśnictwie Kowelskiem.

Na zasadzie art. 20 Dekretu w przedmiocie organizacji urzędów ochrony lasów został przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowany:**

Bronisław Sierakowski—komisarzem ochrony lasów w Kielcach.

Na zasadzie art. 32 Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem została przez **Naczelnika Państwowego Urzędu Weterynaryjnego zamianowana:**

Gabrjela Popławska—starszą kancelistką w Państwowym Urzędzie Weterynaryjnym.

SPROSTOWANIA.

W № 6 „Dziennika urzędowego":

na stronie 199 pod tekstem Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie utworzenia Instytutu Torfowego — zamiast źródła: „Monitor Polski" № 84 z d. 12.IV. 1919 r. winno być podane źródło: „Dziennik Praw" № 34 z d. 25.IV. 1919 r. poz. № 271;

na stronie 201 pod tekstem Rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w przedmiocie opłat od podań, wnoszonych w drodze telegraficznej—zamiast źródła: „Monitor Polski" № 86 z d. 15.IV. 1919 r. winno być podane źródło: „Dziennik Praw" № 34 z d. 25.IV. 1919 r.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 5786

W Y K A Z ....

(obrębów, osad leśnych w leśnictwie.................., skarbowych majątków poduchownych, folwarków, osad pokarczemnych, rolnych, młynarskich, placów, jezior, rybołówstw i t. d.; budowli z placami; majątków b. Banku Włościańskiego: nierozparcelowanych, rozparcelowanych, lecz niespłaconych przez nabywców; majątków donacyjnych: poszczególnych folwarków, osad, młynów i t. d.; majątków poduchownych, sprzedanych osobom wyznania prawosławnego i ewangielickiego (na zasadzie ustawy z dn. 1/13.VII. 1871 r.), będących dotąd w posiadaniu właścicieli lub osób przez właścicieli upoważnionych; cerkwi i majątków przycerkiewnych; majątków wieczysto-dzierżawnych i nieruchomości wieczysto-czynszowych i t. p.).

№ kolejny	Nazwa jednostki majątkowej	Gdzie położona (wieś, gmina, miasto, powiat)	WIELKOŚĆ JEDNOSTKI MAJĄTKOWEJ																			W czyjem użytkowaniu	Jeżeli w dzierżawie				Wartość ogólna majątku w chwili obecnej	Dokładne wyszczególnienie źródła, z którego wiadomość wzięto	Uwagi
			Budowle					Ziemia															Dzierżawca	Termin	Opłata roczna				
			Wyszczeg. budynku i z jakiego materjału zbudowany	długość	szerok.	wysok.	ilość pięter	orna		las		łąki		pastwiska		wody		nieużytki		Ogółem					Rb. Mk. Kor.	kop. fen. hal.			
								morg.	pr.	morg.	pr.	morg.	pr.	morg.	pr.	morg.	pr.	morg.	pr.	morg.	pr.								

Data i podpis urzędowy